

Bruxelles, den 12.2.2014
COM(2014) 69 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

**Syvende rapport i henhold til artikel 12 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 om
momsopkrævning og kontrolproducenter**

{SWD(2014) 38 final}

INDHOLDSFORTEGNELSE

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET Syvende rapport i henhold til artikel 12 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 om momsopkrævning og kontrolproducenter

1.	Indledning	3
2.	Betydningen af en effektiv og virkningsfuld skatteforvaltning	4
2.1.	Momsgab og egne indtægter hidrørende fra moms.....	4
2.2.	Efterlevelsedomkostninger for virksomhederne.....	5
2.3.	Medlemsstaternes udgifter til skatteforvaltning.....	5
3.	Udfordringer i forbindelse med forbedring af skatteforvaltningens effektivitet.....	6
3.1.	Skatteforvaltningernes struktur	6
3.2.	Momsidentifikation, -registrering og -afregistrering	6
3.3.	Toldprocedure 42	7
3.4.	Momsangivelse og -betaling	8
3.5.	Momsopkrævning og -inddrivelse	9
3.6.	Momsrevision og -kontrol.....	10
3.7.	Tvistbilæggelsesordning i afgiftssager.....	11
3.8.	Efterlevelse af momsreglerne.....	12
4.	Konklusioner	12
4.1.	Modernisering af momsforvaltningen.....	12
4.2.	Foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe.....	13
4.3.	Foranstaltninger, som Kommissionen skal træffe.....	14

1. INDLEDNING

I henhold til artikel 12 i Rådets forordning nr. 1553/89¹ om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften skal Kommissionen hvert tredje år forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de procedurer, medlemsstaterne anvender ved registrering af afgiftspligtige, samt ved fastlæggelse og opkrævning af moms, og om det nærmere indhold og virkningen af deres kontrolordninger på momsområdet.

Siden 1989 er der blevet udarbejdet seks rapporter². De tidligere rapporter har omfattet alle emneområder omhandlet i ovennævnte forordning, og der er blevet fremsat anbefalinger om forbedringer af de fleste af dem. I den seneste rapport³ blev det endvidere vurderet, om rapporteringsprocessen og de anbefalinger, denne havde givet anledning til, havde været effektive.

Denne rapport, der er den syvende i rækken, fokuserer på måling af forbedringerne i medlemsstaternes momsforvaltning inden for rammerne af artikel 12 i ovennævnte forordning. Samtidig er det også tanken med denne rapport at påvise god praksis i de forskellige faser af momsopkrævningen og at sætte medlemsstaterne i stand til at vurdere risici og påvise muligheder for at forbedre moms kontrol- og opkrævningsordningerne. I denne henseende understreger Kommissionen, at rapporten skal ses som en mulighed for at undersøge, "om der kan foreslås forbedringer i procedurerne med henblik på at gøre dem mere effektive" (artikel 12, stk. 2, i ovennævnte forordning).

Resultaterne i denne rapport måles i forhold til fælles referenceværdier, som Kommissionen har udarbejdet på grundlag af de anbefalinger, der blev fremsat i de tidligere rapporter⁴, og på grundlag af udviklingen på EU-plan og på nationalt plan inden for skatteforvaltning. Denne udvikling vedrører navnlig forebyggende foranstaltninger, foranstaltninger til fremme af frivillig efterlevelse, kundebetjeningsstrategier, risikostyring og optimering af brugen af it-værktøjer.

Et spørgeskema om udvalgte emner blev sendt til alle medlemsstaterne med henblik på indsamling af alle de oplysninger, der var nødvendige i forbindelse med udarbejdelsen af denne rapport⁵. Spørgsmålene vedrørte følgende centrale emneområder: organisering af skatteforvaltningen, momsidentifikation, -registrering og -afregistrering, toldprocedure 42, momsangivelser og -betalinger, momsopkrævning og -inddrivelse, momsrevision og -kontrol, tvistbilæggelsesordningen i skattesager og efterlevelse af momsreglerne. Alle medlemsstaterne svarede på spørgeskemaet og gav de oplysninger, der blev anmodet om. De fremsendte oplysninger blev ved flere lejligheder drøftet med medlemsstaterne. I denne rapport er de resultater, der er udledt af svarene på spørgeskemaet, sammenfattet efter emneområde, og i den ovenfor anførte rækkefølge.

¹ Rådets forordning (EØF, EURATOM) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften.

² Sjette rapport: KOM/2008/0719 endelig + Bilag SEK(2008) 2759.
Femte rapport: KOM/2004/0855 endelig + Bilag SEK(2004) 1721.
Fjerde rapport: KOM/00/0028 endelig.
Tredje rapport: KOM/98/0490 endelig.
Anden rapport: KOM/95/354 endelig.
Første rapport: SEK(92) 280 endelig.

³ Se sjette rapport under fodnote 2.

⁴ Se bilaget til sjette rapport under fodnote 2.

⁵ Kroatien indgår ikke i denne rapport og var endnu ikke medlem af EU, da dataene blev indsamlet.

2. BETYDNINGEN AF EN EFFEKTIV OG VIRKNINGSFULD SKATTEFORVALTNING

Effektiviteten og virkningsgraden i skatteforvaltningen i medlemsstaterne har indflydelse på størrelsen af momsgabet og på størrelsen af egne indtægter hidrørende fra moms, som medlemsstaterne skal betale til EU. Derfor har disse faktorer også indflydelse på den relative andel af de samlede egne indtægter, som andre medlemsstater har betalt. Samtidig påvirker skatteforvaltningens effektivitet også efterlevelseshomkostningerne for virksomhederne og statens udgifter til skatteforvaltning. Da moms udgør en stor del af den administrative byrde, der påhviler virksomhederne, er det også af denne grund vigtigt at forbedre kvaliteten af momsforvaltningen.

2.1. Momsgab og egne indtægter hidrørende fra moms

Momsgabet er forskellen mellem det momsbeløb, der teoretisk kan opkræves⁶, og det momsbeløb, der rent faktisk opkræves, og den opstår på grund af indtægtstab som følge af svig og momsunddragelse, lovlig skatteundgåelse, konkurser, økonomisk insolvens samt forkerte beregninger og skatteforvaltningernes præstationer. I en nylig undersøgelse⁷ blev det samlede momsgab⁸ for 26 medlemsstater i 2011⁹ anslået til omkring 193 mia. EUR, hvilket er omkring 18 % af den moms, der rent teoretisk kan opkræves i EU-26 eller omkring 1,5 % af det samlede BNP for EU-26. Sidstnævnte procentsats er steget fra de 1,1 % af det samlede BNP for EU-26, der blev registreret i 2006, og ligger også over gennemsnittet for 2000-2011 på 1,2 %. Det gennemsnitlige momsgab som en procentdel af BNP viste en moderat faldende tendens frem til 2008¹⁰, mens den vanskelige økonomiske situation siden 2008 igen har lagt pres på momssystemerne, hvilket har ført til en stigning i det gennemsnitlige momsgab. Navnlig de lande, der har været hårdest ramt af den økonomiske og finansielle krise, har registreret betydelige stigninger i deres momsgab og har været ude af stand til at forbedre situationen væsentligt over tid. Generelt er der meget stor spredning i momsgabene for de enkelte medlemsstater, og der er store forskelle på deres resultater.

Den overordnede konklusion på denne undersøgelse er, at efterlevelsen af momsreglerne ser ud til at falde i krisetider, og også når momssatserne hæves, særlig i lande med en svagere retshåndhævelse på afgiftsområdet. Disse resultater stemmer overens med forudsigelserne på grundlag af teorien om skatteunddragelse og med en række tidligere skøn og viser, hvor vigtig skatteforvaltning og -håndhævelse er ved udformningen af reformer af momspolitikken og i forbindelse med reaktioner på skattetrykket.

Egne indtægter hidrørende fra moms tegnede sig for 11 % af EU's indtægter svarende til omkring 14 mia. EUR i 2011. Ved beregningen af egne indtægter hidrørende fra moms anvendes der generelt en fast sats på 0,3 % af de enkelte medlemsstaters harmoniserede momsgrundlag¹¹. Dette momsgrundlag må dog ikke udgøre mere end 50 % af den enkelte medlemsstats BNI.

⁶ Den moms, der rent teoretisk skal betales, anslås ved at identificere de udgiftskategorier, der giver anledning til uinddrivelig moms, hvorefter disse kombineres med de relevante momssatser. Da momsgabet hovedsageligt anslås på grundlag af oplysninger fra nationalregnskaberne, afhænger det af, hvor nøjagtige og fyldestgørende disse oplysninger er. Derudover omfatter den ikke momspligtige aktiviteter, der ligger uden for nationalregnskaberne.

⁷ Kilde: Undersøgelse for at fastslå størrelsen af momsgabet i EU-27 bestilt af Europa-Kommissionen og udført af CASE og CPB. Kommissionen offentliggjorde undersøgelsen den 19. september 2013, og den findes på: http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm.

⁸ Det samlede momsgab beregnes for EU-26 som en enkelt enhed.

⁹ Cypern er ikke medtaget i undersøgelsen på grund af en igangværende større revision af nationalregnskaberne.

¹⁰ Denne tendens var mere udtalt i dataene fra de nye medlemsstater (EU-10 og EU-2).

¹¹ Det harmoniserede momsgrundlag beregnes af den pågældende medlemsstat ved hjælp af den såkaldte indtægtsmetode. Den består i, at de samlede nettomomsindtægter, som den pågældende medlemsstat har opkrævet, divideres med den vægtede gennemsnitlige momssats, så man opnår det foreløbige momsgrundlag. Det foreløbige momsgrundlag tilpasses dernæst med de negative og positive kompensationer for at opnå et harmoniseret momsgrundlag i henhold til momsdirektivet.

2.2. Efterlevelsessomkostninger for virksomhederne

I det aktuelle skrøbelige økonomiske og finansielle klima er efterlevelsessomkostningerne for virksomhederne blevet et vigtigt spørgsmål for regeringerne, som de holder sig for øje, når de overvejer, hvordan de bedst kan fremme og opretholde økonomisk vækst. I undersøgelsen *Paying Taxes 2013*¹² konkluderedes det, at der var en forbindelse mellem økonomisk vækst og de administrative byrder, der påhviler virksomhederne. Undersøgelsen viste, at den økonomiske vækst har ændret sig i positiv retning i økonomier, hvor der er blevet truffet foranstaltninger til at nedbringe kompleksiteten i skatteforvaltningen – både med hensyn til antal betalinger og med hensyn til den tid, der medgår til behandling af afgiftsspørgsmål. Desuden fremgik det, at en nedbringelse af de administrative byrder, der påhviler virksomhederne, har større betydning for den økonomiske vækst end nedsættelse af afgiftssatserne.

For så vidt angår EU- & EFTA-regionen¹³ viser undersøgelsen, at både det gennemsnitlige antal timer brugt på at efterleve skattelovgivningen og antallet af betalinger faldt i den periode, som undersøgelsen dækker. Denne udvikling skyldes i høj grad den øgede brug af elektroniske angivelses- og betalingsmuligheder og større effektivitet i skatteforvaltningen. Momssystemerne tegner sig i gennemsnit for 32 % af den tid, der bruges på efterlevelse af skattelovgivningen i en region. Der er imidlertid store forskelle mellem medlemsstaterne, fordi der er stor forskel på de administrative procedurer, der anvendes til gennemførelse af skattelovgivningen.

2.3. Medlemsstaternes udgifter til skatteforvaltning

En skatteforvaltnings samlede udgiftsniveau i forbindelse med beskatning og udførelse af de øvrige opgaver, den er blevet pålagt, er et vigtigt og relevant spørgsmål for alle medlemsstater. Medlemsstaterne har begrænsede ressourcer til rådighed til forvaltning af den nationale skattelovgivning og søger konstant at nedbringe udgifterne til skatteforvaltning. Ifølge en nyere OECD-undersøgelse¹⁴ viser forholdet mellem udgifter og opkrævet skat¹⁵ en faldende tendens for størstedelen af skatteforvaltningernes vedkommende, hvilket i det mindste delvist kan tilskrives øget effektivitet som følge af investeringer i teknologi og andre initiativer. Undersøgelsen viste også, at de samlede lønomkostninger – som en andel af de samlede administrative omkostninger for OECD-landene – faldt kraftigt med 6 % (i absolutte tal) i både 2010 og 2011. Denne udvikling afspejler sandsynligvis personalenedskæringer pålagt af regeringen og/eller effektivitetsgevinster fra automatisering og interne omstruktureringstiltag. Der er dog fortsat forskelle mellem medlemsstaterne.

¹² Paying Taxes indikatorer (den samlede skattesats, den tid, der medgår til efterlevelse af skattelovgivningen, og antallet af skatteindbetalinger) udgør en del af Verdensbankgruppens Doing Business Project, og er udarbejdet af PWC, Verdensbanken og IFC.

¹³ Den Europæiske Union og Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EU & EFTA). Følgende økonomier indgår i analysen af EU & EFTA: Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Island, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Malta, Nederlandene, Norge, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige, Schweiz, Det Forenede Kongerige.

¹⁴ OECD (2013), *Tax Administration 2013: Comparative Information on OECD and Other Advanced and Emerging Economies*, OECD Publishing. (<http://dx.doi.org/10.1787/9789264200814-en>).

¹⁵ Forholdet mellem udgifter og opkrævet skat beregnes ved at sammenligne de årlige udgifter til administration, som en skatteforvaltning har haft, med de samlede opkrævede afgifter i løbet af regnskabsåret, og udtrykkes ofte som en procentdel eller som udgiften til at opkræve 100 indtægtsenheder. Dette forhold påvirkes af foranstaltninger, der nedbringer de administrative omkostninger eller forbedrer efterlevelse og indtægter. Der er imidlertid også en række andre faktorer, som påvirker forholdet (f.eks. ændringer i afgiftssatser, makroøkonomiske ændringer, ændringer i omfanget af opkrævede afgifter), men som ikke har noget at gøre med den relative effektivitet eller virkningsgrad. Derfor skal internationale sammenligninger af disse forhold foretages med stor forsigtighed.

3. UDFORDRINGER I FORBINDELSE MED FORBEDRING AF SKATTEFORVALTNINGENS EFFEKTIVITET

I en moderne skatteforvaltning spiller regelmæssige vurderinger af resultaterne en vigtig rolle, da de kan anvendes til at forbedre forvaltningens effektivitet og virkningsgrad. Artikel 12-procedurerne giver mulighed for både at evaluere momsforvaltningernes funktion og forstå mønstrene i tilknytning til såvel efterlevelse som manglende efterlevelse af momsreglerne, hvilket igen kan bidrage til en reduktion af momsgabet og til opnåelse af økonomiske fordele. I dette kapitel sammenfattes de referenceværdier og de resultater af evalueringen, der ligger til grund for denne rapport, for hvert emneområde.

3.1. Skatteforvaltningernes struktur

To store tendenser går igen i skatteforvaltningernes struktur i medlemsstaterne. For det første er der en tendens i retning af at øge skatteforvaltningernes uafhængighed. Helt grundlæggende kan uafhængighed føre til bedre resultater ved at fjerne hindringer for en effektiv og virkningsfuld forvaltning, samtidig med at en passende ansvarlighed og gennemsigtighed opretholdes. Generelt medfører de forskellige institutionelle ordninger i medlemsstaterne større budgetmæssig uafhængighed samt uafhængighed i forbindelse med personaleadministration og udformning af organisationsstrukturen. I mange medlemsstater er forvaltningen imidlertid fortsat underlagt væsentlige begrænsninger.

For det andet er der en tendens i retning af en ændring fra en afgiftstypebaseret tilgang til en tilgang baseret på typer af afgiftspligtige inden for skatteforvaltningernes organisationsstruktur. Tilgangen baseret på typer af afgiftspligtige omfatter bl.a. indførelse af særlige enheder for store afgiftspligtige, for meget velstående enkeltpersoner og selvstændige og for risikostyring. De fleste medlemsstater har en enhed for store afgiftspligtige. Denne enhed er dog ofte blot et revisionscenter og beskæftiger sig ikke med angivelser, betaling, tvangsopkrævning eller levering af tjenesteydelser til de afgiftspligtige. Kun nogle få medlemsstater har en særskilt enhed med ansvar for forvaltning af meget velstående enkeltpersoners og selvstændiges efterlevelse af momsreglerne og har oprettet en særlig risikostyringsenhed, der bygger på en holistisk tilgang til efterlevelse af reglerne.

3.2. Momsidentifikation, -registrering og -afregistrering

3.2.1. Referenceværdier

Registreringen er gennemsigtig, og de afgiftspligtige er velinformerede om, hvordan, hvornår og hvor de kan lade sig registrere. De afgiftspligtige har adgang til tjenester via helpdesks, onlinesystemer eller callcentre. Afgiftspligtige, der ikke er etableret i landet, kan nemt få adgang til oplysninger. Ansøgninger om registrering behandles rettidigt. Ved registreringsprocessen indhentes der oplysninger, som gør det muligt for skatteforvaltningen at påvise og standse svig på et tidligt tidspunkt. Helt fra starten overvåger skatteforvaltningen overholdelse af kravene til angivelse og betaling i forbindelse med risikobetonede registreringer, hvilket omfatter tidlige og løbende besøg på stedet efter registrering. Afregistreringsprocedurerne er effektive, således at forsvundne forhandlere hurtigt afregistreres i momssystemet. Registret holdes opdateret, og der træffes foranstaltninger til at forbedre kvaliteten og pålideligheden af dataene i VIES. Skattemyndighederne og de økonomiske aktører kan stole på gyldigheden af momsregistreringsnumrene i VIES-systemet. Hvis der er mistanke om svigagtige hensigter, og registrering ikke kan afvises, træffer skatteforvaltningerne forsigtighedsforanstaltninger og supplerende sikkerhedsforanstaltninger som en betingelse for registrering.

3.2.2. Nuværende situation

Registreringsproceduren er gennemsigtig i de fleste medlemsstater, og de afgiftspligtige – herunder afgiftspligtige, der ikke er etableret i landet – er velorienterede om, hvordan, hvornår og hvor de skal lade sig momsregistrere (BG, CZ, DK, DE, EE, IE, ES, IT, CY, LV, LT, HU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SK, FI, SE og UK). Afgiftspligtige, der ikke er etableret i et land, kan nemt få adgang til information på fremmedsprog, oftest engelsk (BG, CZ, DK, EE, ES, FR, IT, LV, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PL, SK, SE og UK). Når der opstår mere specifikke og virksomhedsrelaterede spørgsmål, bliver det imidlertid sværere at opnå information på fremmedsprog. Mange medlemsstater gør en stor indsats på deres websted, men det er fortsat svært at finde ud af, om bestemte virksomheder skal registreres eller ej, og hvilke forpligtelser der skal opfyldes.

Under registreringsproceduren skal den afgiftspligtiges forventede virksomhed og identitet kontrolleres for at forhindre svig i tilknytning til fiktive virksomheder (også kaldet "forsvundne forhandlere"). En moderne registreringsproces er en ende-til-ende-proces, som omfatter kontrol forud for registrering, overvågningsprogrammer efter registrering af risikobetonede forhandlers overholdelse af kravene om indsendelse af momsangivelser og betaling af moms og afregistrering, så snart betingelserne for registrering ikke længere er opfyldt¹⁶. Med gennemførelsen af Rådets forordning 904/2010¹⁷, er der blevet lagt større vægt på forhåndsregistrering og afregistrering, men ikke alle medlemsstater har udviklet en ende-til-ende-procedure for registrering.

I forhåndsregistreringsfasen krydstjekker størstedelen af medlemsstaterne (undtagen EL, FR, IT og PT) systematisk ansøgningen om registrering med andre datakilder (f.eks. virksomhedsregister og interne databaser), men de gennemfører kun lejlighedsvist besøg på stedet. De fleste medlemsstater baserer sig på risikoindikatorer. For så vidt der overhovedet foreligger oplysninger om afvisning af registrering i de enkelte medlemsstater (BE, BG, DK, DE, EE, IE, ES, FR, LT, HU, MT, PL, SI, SE og UK), fremgår det, at registreringsprocedurerne sjældent resulterer i et afslag på registrering. Omkring halvdelen af medlemsstaterne gennemfører overvågning efter registrering. Der foreligger imidlertid kun få oplysninger om afregistrering. Antallet af ex officio-afregistreringer ser ud til at være lavt, og procedurerne er generelt for langsomme til at standse forsvundne forhandlers momssvig.

Med hensyn til VIES-systemet (VAT Information Exchange System – momsinformationsudvekslingssystem) skal ajourføringen, fuldstændigheden og nøjagtigheden af de tilgængelige data i systemet forbedres. Navnlig er de lange frister for ajourføring af systemet (BE, EL, ES og PT) og afregistreringen med tilbagevirkende kraft (DK, IE, EL, FR, CY, PL, PT, RO og UK) i en række medlemsstater problematisk. I sidstnævnte tilfælde bør den reelle dato for sletning af momsregistreringsnummeret i henhold til principperne om gennemsigthed og retssikkerhed fremgå af webudgaven af VIES.

3.3. Toldprocedure 42

3.3.1. Referenceværdier

Medlemsstaterne har indført en ordning, der muliggør kontrol af momsidentifikationsnumre på tidspunktet for import. Dette omfatter onlineadgang til VIES-databasen indeholdende alle gyldige momsidentifikationsnumre i EU-databasen. Toldmyndighederne sender systematisk oplysninger vedrørende import efter toldprocedure 42 til skatteforvaltningerne med henblik på en effektiv udveksling af oplysninger. Import efter toldprocedure 42 identificeres som en

¹⁶ Jf. artikel 23, litra a) og b), i ovennævnte forordning 904/2010.

¹⁷ Artikel 22 i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift.

ekstra risiko i skatteforvaltningernes risikoanalyzesystem. Resultaterne af denne risikoanalyse udveksles via Eurofisc¹⁸ arbejdsfeltnummer 3 "Toldprocedure 4200".

3.3.2. Nuværende situation

Toldprocedure 42 er den ordning, som en importør anvender for at opnå momsfratagelse, når de importerede varer skal transporteres til en anden medlemsstat. Det er i bestemmelsesmedlemsstaten, der skal betales moms. Når varer genimporteres, anvendes toldprocedure 63. I denne rapport omfatter henvisninger til toldprocedure 42 også toldprocedure 63.

Mange medlemsstater undlader i forbindelse med toldprocedure 42 systematisk at kontrollere gyldigheden af momsregistreringsnumre (for både importørerne og kunderne) (BE, BG, IE, FR¹⁹, LU, HU, NL, PT og UK) og at udveksle information om transaktionen mellem toldmyndigheden og skatteforvaltningen (EL, IT, NL²⁰, PL og SK). Når toldmyndigheden er i besiddelse af informationen, skal den sendes til skatteforvaltningen i indførselsmedlemsstaten. I denne fase kan skatteforvaltningen kontrollere, om importøren (eller dennes fiskale repræsentant) har indgivet oversigten, og transaktionen kan derefter overvåges yderligere.

Til trods for de store tab af momsindtægter som følge af misbrug af toldprocedure 42 er det ikke alle medlemsstater, der identificerer disse transaktioner som transaktioner, der indebærer en ekstra risiko, i de interne risikoanalysesystemer eller sender information via Eurofisc (EE, LU, MT og FI). Siden 2011 har der eksisteret et særligt arbejdsfelt inden for Eurofisc med henblik på hurtig udveksling af information om mulige svigagtige transaktioner og forhandlere, der misbruger toldprocedure 42.

Adskillige medlemsstater anvender særlige værktøjer som f.eks. licenser (LU, MT, NL og SK) og garantier (DK, EE, ES, IT, LU, HU, MT, NL, AT, RO og SK) for at forhindre misbrug af toldprocedure 42. Licenser og garantier er nyttige værktøjer i forbindelse med risikobetonede forhandlere. Det er dog en uforholdsmæssig byrde på ærlige forhandlere at indføre en generel garanti eller licens for alle forhandlere eller fiskale repræsentanter, der agter at benytte toldprocedure 42, og det bringer det indre markeds gnidningsfrie funktion i fare ved at fjerne fleksibiliteten og den forenkling, som denne procedure medfører. Derfor bør medlemsstater, der indfører en sådan licens- eller garantiordning, kun fokusere på risikobetonede forhandlere.

3.4. Momsangivelse og -betaling

3.4.1. Referenceværdier

Indsendelse af momsangivelser er første trin (efter registrering) i ende-til-ende-processen med fastlæggelse af momsforpligtelserne. Der findes en systematisk strategi for overvågning og håndhævelse af indsendelsesforpligtelserne og sikring af, at momsangivelser indsendes til tiden. Stærkt automatiserede virksomhedsprocesser omfattende elektronisk indsendelse af momsangivelser og sammenfattende VIES-erklæringer støttes af værktøjer til profilering af den afgiftspligtige for at bestemme den mest hensigtsmæssige opfølgning af afgiftspligtige, der er ophørt med at indsende momsangivelser (f.eks. telefonopkald, e-mail, sms, rykkerbrev, personligt besøg, udeblivelsesskøn eller retsforfølgelse). Der benyttes i vid udstrækning elektronisk indsendelse. Skyldig moms og momsrefusion betales rettidigt. Der opkræves eller

¹⁸ Jf. artikel 33 i ovennævnte forordning 904/2010.

¹⁹ I Frankrig træder et systematisk og automatisk kontrolsystem i kraft den 1. juni 2013.

²⁰ Nederlandene har en generel national ordning for omvendt betalingspligt for moms ved import. Da der ikke sker nogen momsfratagelse ved import, finder anbefalingerne i rapporten vedrørende denne procedure ikke anvendelse på denne form for import. Dette udelukker imidlertid ikke, at der kan forekomme import, hvor toldprocedure 42 anvendes, og for hvilken anbefalingerne er gyldige.

betales automatisk renter for forsinket betaling eller refusion. Rimelige sanktioner underbygger overholdelse af angivelses- og betalingsforpligtelser.

3.4.2. Nuværende situation

Den gennemsnitlige angivelsessats (dvs. antallet af modtagne momsangivelser i forhold til det forventede antal) i EU er høj, omkring 96 %. Der er dog betydelige forskelle mellem medlemsstaterne. Den individuelle angivelsessats afhænger bl.a. af effektiviteten af et automatiseret angivelses- og betalingsystem, rente- og sanktionsordningerne og nøjagtigheden af registret over afgiftspligtige.

Brugen af elektronisk angivelse er voksende, men den lever endnu ikke op til, hvad der med rimelighed kan forventes. Kun et lille flertal af medlemsstaterne har passende lovgivning om obligatorisk elektronisk indsendelse af momsangivelser (BE, BG, DK, DE, IE, EL, ES²¹, FR, IT, LV, LU, NL, AT, PT, RO, SI og UK). I de resterende medlemsstater findes der systemer med flere valgmuligheder (CZ²², EE, ES, FR²³, CY, LT, HU, MT, PL, RO, SK, FI og SE). De fleste medlemsstater fører systematisk tilsyn med momsangivelser og -betalinger, men der mangler imidlertid moderne og automatiske opfølgingsprocesser i forbindelse med for sen (eller manglende) momsangivelse og -betaling (f.eks. automatiske rykkerskrivelser, øjeblikkelig skønnet vurdering i tilfælde af manglende indsendelse) i et betydeligt antal medlemsstater (BE, BG, CZ, DE, EE, ES, FR, IT, CY, LV, LT, HU, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SK, FI og SE).

Alle medlemsstater anvender sanktioner for forsinket (eller manglende) angivelse eller betaling, men rente- og sanktionsordningerne er meget forskellige mellem medlemsstaterne. De aktuelle data giver ikke nogen garanti for effektiviteten af sådanne sanktioner og straffer de afgiftspligtige med en samlet betaling, der er højere end, hvad der ville være påløbet som en del af tredjepartsfinansiering.

Momsrefusionernes rettidighed er generelt blevet bedre i perioden 2009-2011. I de fleste medlemsstater er der fastsat en frist for ansøgning om momsrefusion (BE, BG, CZ, DK, DE, EE, IE, EL, ES, FR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, AT, PL, RO, SI og UK), og den effektive refusionsperiode ligger generelt på 30-45 dage. I nogle medlemsstater er der imidlertid problemer med rettidig refusion. En række medlemsstater betaler ikke renter i tilfælde af for sen refusion (CY, LU, NL, AT og UK²⁴).

3.5. Momsopkrævning og -inddrivelse

3.5.1. Referenceværdier

De skyldige afgifter ligger stabilt på under 10 % af de årlige afgiftsindtægter. Beholdningen af gammel gæld gennemgås regelmæssigt for at klarlægge, om den kan inddrives, og der findes passende politikker for afskrivning. En fuldtidsansat arbejdsstyrke bestående af specialiseret opkrævningspersonale varetager gældsinddrivelsen. Denne funktion er stærkt automatiseret og omfatter: (i) automatiserede meddelelser, rykkere og garantier; (ii) automatisk identifikation af aktiver baseret på information fra tredjeparter og (iii) automatisk modregning af afgiftstilgodehavender i udestående fordringer. Værktøjer til profilering af skyldnere bidrager til at finde frem til de mest effektive metoder til momsopkrævning. Udgående callcentre tager kontakt til skyldnere på et tidligt tidspunkt. Forvaltningen har en

²¹ I Spanien er elektronisk indsendelse af momsangivelser obligatorisk for visse grupper af afgiftspligtige, f.eks. store afgiftspligtige.

²² I Tjekkiet er elektronisk indsendelse af momsangivelser obligatorisk fra den 1. januar 2014.

²³ I Frankrig er elektronisk indsendelse af momsangivelser obligatorisk fra den 1. januar 2014.

²⁴ I Det Forenede Kongerige betales der ikke automatisk renter ved forsinket refusion, men der betales tillæg til det tilbagebetalte beløb, når forsinkelser hos HMRC (ekskl. en rimelig forespørgselstid) resulterer i forsinkede refusioner i tilknytning til krav om momsrefusion.

struktureret og gennemsigtig tilgang til afdragsordninger, og der findes et automatisk identifikationssystem for aktiver baseret på information fra tredjeparter og værktøjer til profilering af skyldnere. Staten anvender en holistisk tilgang til koordinering af inddrivelse af gæld i form af ubetalte afgifter og bidrag til sociale sikringsordninger.

3.5.2. Nuværende situation

Momsrestancerne er vokset (med gennemsnitligt 15 % i de fleste medlemsstater), hvilket i det mindste delvist kan forklares med krisen. Afskrivningssatserne er imidlertid lave og endog tæt på nul i en række medlemsstater (BG, EL, CY, MT og FI), hvilket vanskeliggør sammenligning af beholdningen af gæld, der kan inddrives. Gæld, der har vist sig umulig at inddrive med rimelige omkostninger, bør være genstand for en fleksibel afskrivningsprocedure. Uden et løbende afskrivningsprogram risikerer skatteforvaltningen at spilde værdifulde ressourcer på at forfølge beløb, der ikke kan inddrives, da opmærksomheden afledes fra gæld, der kan inddrives.

I et stort antal medlemsstater forvaltes gældsinddrivelsen ikke ud fra et ende-til-ende-perspektiv. Der kræves en sammenhængende tilgang, som forvalter gældsinddrivelsesprocessen fra det tidspunkt, hvor gælden stiftes, og indtil den er afviklet.

I de fleste medlemsstater er der blevet gjort en indsats for at øge gældsinddrivelsens effektivitet. Der er en klar tendens i retning af ikke-sekventielle gældsinddrivelsesprocesser (BE, BG, DE, IE, ES, FR, LV, LT, LU, HU, AT, PT, RO, SE og UK) og i retning af at kombinere gæld i form af ubetalte afgifter og bidrag til sociale sikringsordninger (BG, DK, EE, IE, ES, LV, HU, NL, AT, RO, SI, FI, SE og UK). Omkring halvdelen af medlemsstaterne har helt eller delvist gennemført integrerede inddrivelsesprocesser, der støttes af automatisk identifikation af aktiver baseret på intern information eller information fra tredjeparter (BE, BG, CZ, DK, IE, ES, IT, LT, HU, PT, SI, FI og SE).

3.6. Momsrevision og -kontrol

3.6.1. Referenceværdier

Revisionsprogrammet omfatter en række strategier, der sammen med tjenesteydelser til de afgiftspligtige resulterer i en afbalanceret tilgang til fremme af frivillig efterlevelse. Der findes et risikobaseret forvaltningssystem for udvælgelse af de afgiftspligtige, der skal revideres, og for afsættelse af ressourcer til revisionen afhængigt af den risiko, der er forbundet med de afgiftspligtige. Skatteforvaltningen har et passende antal ansatte med en relevant uddannelse. Opgaverne adskilles under revisionsprocessen med kontrol og modkontrol for at nedbringe risikoen for korrupsion. Der udarbejdes en årlig gennemførelsesplan for at opnå passende forvaltningsmæssige resultater. Revisorer har adgang til vejledning om tekniske og proceduremæssige emner for at sikre konsekvente og ensartede beslutninger på området og er endvidere udstyret med moderne revisionsværktøjer.

3.6.2. Nuværende situation

Størstedelen af medlemsstaterne (med undtagelse af EL, ES, LU, PT, og RO) anvender en risikobaseret strategi for udvælgelse af de afgiftspligtige, der skal revideres, og udfører i stigende grad målrettede revisioner. En række medlemsstater har imidlertid en forpligtelse til at revidere visse afgiftspligtige hvert år (DE, IE, IT, AT, PL, SI og FI). Selv hvis denne forpligtelse kun gælder store afgiftspligtige, fratager den medlemsstaterne fleksibiliteten til at afsætte ressourcer til revision af afgiftspligtige, der indebærer en højere risiko.

Der er væsentlige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til procentdelen af afgiftspligtige, der underlægges revision på stedet, og det ekstra momsbeløb, der følger af revisionen. Nogle få medlemsstater har dog ikke resultatindikatorer for vurdering af

effektiviteten af deres revisioner (DK, CY, LU, MT og FI). Da en stor del af personalet er involveret i revisionsopgaver, skal skatteforvaltningerne vurdere effektiviteten af deres revisionsarbejde regelmæssigt, så de kan afsætte ressourcer i overensstemmelse hermed.

E-revision er veludviklet i størsteparten af medlemsstaterne. I overensstemmelse hermed modtager revisorerne e-revisionsuddannelse (med undtagelse af IT og MT) og midlerne til at analysere data i computerbaserede systemer. Samtidig findes der regler, som kræver, at de afgiftspligtige stiller data til rådighed i computerbaserede systemer under momsrevisioner (BE, BG, CZ, DK, EE, IE, EL, ES, FR, CY, LV, LT, LU, HU, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SK, FI, SE og UK). Alligevel kræver de fleste medlemsstater ikke, at der anvendes en standardrevisionsfil, som ville øge revisionsarbejdets effektivitet og virkningsgrad yderligere.

I de fleste medlemsstater får revisorerne adgang til en lang række kategorier af information fra tredjeparter (f.eks. tingbogen, køretøjsregistret, information fra socialsikringsinstitutioner og finansielle institutioner), men ikke altid på en automatiseret måde. Størstedelen af medlemsstaterne anmoder hyppigt om oplysninger fra andre medlemsstater, men der findes stadig væsentlige hindringer (af juridisk, hastighedsmæssig, kvalitetsmæssig og sproglig karakter), som begrænser dette værktøjs effektivitet.

Størstedelen af medlemsstaterne har specialiserede enheder til bekæmpelse af momssvig (med undtagelse af CZ, EE, EL, LV, HU, AT, RO, SI og FI). Dette er vigtigt, fordi undersøgelse af sager om potentiel svig skal udføres af uddannede undersøgere, der indgår i teams, som er i stand til at analysere tendenserne inden for svig og påvise tegn på svigagtig adfærd.

3.7. Tvistbilæggelsesordning i afgiftssager

3.7.1. Referenceværdier

Den afgiftspligtige kan appellere skatteforvaltningens afgørelser via en kodificeret, gennemsigtig, hurtig og billig tvistbilæggelsesordning i afgiftssager. Denne ordning omfatter en obligatorisk administrativ appelprocedure, der er uafhængig af den oprindelige beslutningstager, inden tvisten indbringes for domstolene. Den administrative appelprocedure skal sikre, at kun sager med lovgivningsmæssig substans indbringes for domstolene. Skatteforvaltningen indsamler forvaltningsoplysninger om tvistbilæggelsen og tilpasser sin praksis som en forebyggende foranstaltning for at undgå unødvendige appeller. Den omtvistede skat skal betales, når der fremsættes anmodning om domstolsprøvelse, og der er en minimal beholdning af ubehandlede sager. Der findes derfor specialenheder og ansatte, der er specifikt uddannet i håndtering af skattetvister, i eller uden for skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen kan forvalte tvistbilæggelsesordningen i skattesager på grundlag af forvaltningsoplysninger. Disse oplysninger gør det muligt for forvaltningerne om nødvendigt at tilpasse deres praksis.

3.7.2. Nuværende situation

De fleste medlemsstater har obligatoriske administrative tvistbilæggelsesprocedurer med frister for, hvornår der skal træffes afgørelse. En sådan tilgang fokuserer på appelprocedurens effektivitet og bidrager til at nedbringe antallet af appeller og den tid, der medgår til behandling af disse. I omkring halvdelen af medlemsstaterne er den første fase i tvistbilæggelsesordningen i skattesager en obligatorisk administrativ appelprocedure i skatteforvaltningen.

Antallet af appeller varierer, men er højt i nogle medlemsstater, og det samme gælder den procentdel af afgørelserne, der falder ud til den afgiftspligtiges fordel. Mange medlemsstater overvåger og indsamler imidlertid ikke (tilstrækkelige) forvaltningsoplysninger om deres tvistbilæggelsesprocedure i skattesager og omsætter ikke resultaterne af appellerne i forebyggende foranstaltninger. For at minimere antallet af unødvendige tvister bør alle

aspekter af appelproceduren overvåges, således at resultatet af appellerne omsættes i forebyggende foranstaltninger og giver anledning til tilpasninger af tjenesteydelserne til de afgiftspligtige, tydeliggørelse af love og forordninger osv.

I størstedelen af medlemsstaterne kan de omtvistede beløb inddrives helt eller delvist i løbet af appelproceduren (BE, BG, CZ, DK, DE, EE, EL, ES²⁵, FR²⁶, CY, LU, LT, LV, HU, MT, NL, AT, PL, RO, SI, SK, FI, SE og UK²⁷). Dette er god praksis, der beskytter indtægterne og forhindrer misbrug af appelproceduren.

3.8. Efterlevelse af momsreglerne

3.8.1. Referenceværdier

Skatteforvaltningerne følger en strategi for risikostyring i forbindelse med efterlevelse af momsreglerne, fremmer efterlevelse og forebygger manglende efterlevelse på grundlag af viden om den afgiftspligtiges adfærd. Der foretages en risikobaseret segmentering af afgiftspligtige, som gør det muligt for skatteforvaltningen at interagere med de afgiftspligtige i overensstemmelse med deres risikomønster. Skatteforvaltningen leverer passende tjenesteydelser til de afgiftspligtige og gør det lettere for afgiftspligtige, der ønsker at overholde momsreglerne, at opfylde deres afgiftsforpligtelser og forbedrer den frivillige efterlevelse ved at påvirke de afgiftspligtiges adfærd.

3.8.2. Nuværende situation

I de fleste medlemsstater går tendensen i retning af udvikling og gennemførelse af en strategi for risikostyring i forbindelse med efterlevelse (BE, BG, CZ, DK, EE, IE, EL, ES, FR, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PT, SI, SK, FI, SE, UK). Disse strategier opdeler de afgiftspligtige i henhold til deres risikoprofil og forvalter dem i overensstemmelse hermed for at fremme frivillig efterlevelse. Kun nogle få medlemsstater vurderer imidlertid resultatet af sådanne strategier og gennemførte foranstaltninger. Desuden anslår meget få medlemsstater i øjeblikket størrelsen af momsgabet (EE, IT, PL, SK og UK). Hvis man ikke ved, hvordan momsgabet udvikler sig, er det umuligt at vurdere effektiviteten af de foranstaltninger, der indføres til håndtering af svig og unddragelse. Der er derfor behov for en betydelig indsats for at forbedre overvågning og vurdering af resultaterne.

De fleste medlemsstater gør også øget brug af information fra tredjeparter ved revisionsudvælgelse, segmentering af afgiftspligtige og gældsinddrivelse. Denne information kan dog forbedres væsentligt, navnlig i forbindelse med segmentering af afgiftspligtige og inddrivelse af gæld.

4. KONKLUSIONER

4.1. Modernisering af momsforvaltningen

Siden recessionens og finanskrisens start i 2008 er momsgabet vokset og blev anslået til omkring 1,5 % af BNP i EU-26 i 2011. Der er imidlertid store forskelle på momsgabene i de enkelte medlemsstater. Navnlig medlemsstater, der er hårdere ramt af krisen, har kæmpet med et større momsgab og har ikke været i stand til at forbedre deres situation væsentligt over tid.

Da momsgabet også er en indikator for momsforvaltningens effektivitet og virkningsgrad, har medlemsstaterne ikke andre muligheder end at modernisere momsforvaltningen for at nedbringe momsgabet. Dette er ikke blot vigtigt af hensyn til momsindtægterne og egne

²⁵ I Spanien udskydes gældsinddrivelsen generelt ikke i tilfælde af en skattetvist. Den kan dog udskydes, hvis skyldneren stiller garanti for gældsbeløbet via et kreditinstitut eller i form af pant i fast ejendom.

²⁶ I Frankrig kan skyldneren anmode om udskydelse af betalingen af det omtvistede beløb.

²⁷ I Det Forenede Kongerige skal den afgiftspligtige ikke betale den omtvistede moms forud for appellen, hvis enten HMCR eller appelretten er overbevist om, at betalingen ville medføre problemer.

indtægter, men også af hensyn til virksomhederne og regeringerne og deres håndtering af de administrative omkostninger. Som det fremgår af Paying Taxes 2013-undersøgelsen, er der en forbindelse mellem virksomhedernes omkostninger og økonomisk vækst. Nedbringelse af de administrative byrder på virksomhederne ser ud til at gavne den økonomiske vækst. Samtidig vil nedbringelse af omkostningerne til skatteforvaltning gennem en forbedret effektivitet og virkningsgrad til en vis grad lette de budgetmæssige begrænsninger for regeringerne og bidrage til en genopretning af de offentlige finanser.

I det aktuelle økonomiske og finansielle klima er modernisering af momsforvaltningen afgørende og uundgåelig for de medlemsstater, der er hårdest ramt af finanskrisen, og som har problemer med at håndtere deres budgetunderskud. Hvis disse medlemsstater er villige til at ændre etableret administrativ praksis og forbedre deres administrative procedurer, kan de opnå væsentlige fordele i forbindelse med en modernisering. Det er derfor vigtigt, at disse medlemsstater støttes i deres bestræbelser, herunder med teknisk bistand, hvis de anmoder herom.

4.2. Foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe

Anbefalingerne i denne rapport er henvendt til medlemsstaterne med det formål at forbedre deres skatteforvaltninger og dermed nedbringe momsgabet. De vigtigste anbefalinger er sammenfattet nedenfor, inddelt efter emneområde.

På området **momsidentifikation, -registrering og -afregistrering** skal medlemsstaterne forbedre kvaliteten af de oplysninger, der foreligger på fremmedsprog vedrørende kravene til og processen i forbindelse med momsregistrering. Samtidig skal de også (videre)udvikle en ende-til-ende-procedure for registrering, navnlig ved at gennemføre overvågningsprogrammer for risikobetonede forhandlere efter registrering (BG, DK, DE, IE, EL, CY, LT, PT, RO og SK) og hurtige afregistreringsprocedurer for forsvundne forhandlere (IE, EL, CY, HU, AT, PT og RO). Da ajourførte, fuldstændige og nøjagtige oplysninger i VIES-systemet er en forudsætning for, at retssikkerheden i forbindelse med lovlig virksomhed og den gensidige tillid mellem skattemyndighederne i EU kan forbedres, skal en række medlemsstater forbedre kvaliteten af deres oplysninger i VIES (BE, EL, ES og PT).

Med hensyn til **toldprocedure 42** skal medlemsstaterne sikre, at (både importørens og kundens) momsidentifikationsnumre kontrolleres systematisk (BE, BG, DE, EE, IE, IT, LV, LU, HU, NL, PL, PT, SE og UK), og at alle oplysninger om transaktionen fremsendes til skatteforvaltningen (EL, IT, NL, PL og SK). Et mindretal af medlemsstaterne skal også angive toldprocedure 42 som en ekstra risiko i de nationale risikoanalyse-systemer og styrke udvekslingen af information om svigagtige transaktioner og forhandlere ved bl.a. at deltage aktivt i Eurofisc (DK, DE, NL, PL og RO). Desuden kunne omkring halvdelen af medlemsstaterne overveje at anvende licenser eller garantier for risikobetonede forhandlere for at forhindre misbrug (BE, BG, CZ, DE, IE, EL, FR, CY, LV, LT, PL, PT, FI, SI, SE og UK).

På området **momsangivelser og -betaling** har de fleste medlemsstater stadig ikke indført en systematisk strategi for overvågning af forsinket og manglende momsangivelse og -betaling omfattende automatiske processer som f.eks. automatiske rykkere og umiddelbar anslået vurdering i tilfælde af manglende angivelse (BE, BG, CZ, DE, ES, FR, IT, CY, LV, LU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SK, FI og SE). Nogle få medlemsstater forventes fortsat at sikre en effektiv standardperiode for momsrefusion på 30-45 dage (BE, EL, ES, IT, CY, LU, MT, AT, FI og SE). Endelig opfordres medlemsstaterne kraftigt til at undersøge effektiviteten af deres rente- og sanktionsordninger ved forsinket og manglende momsangivelse og -betaling.

Med hensyn til **momsopkrævning og -inddrivelse** skal halvdelen af medlemsstaterne generelt gennemføre afskrivningsprocedurer for gæld, der har vist sig at være uinddrivelig, med rimelige omkostninger (BG, EE, IE, EL, CY, MT, SK og FI). Uden en løbende afskrivningsordning risikerer skatteforvaltningen at spille værdifulde ressourcer på at forfølge beløb, der ikke kan inddrives. Desuden bør medlemsstaterne udvikle ikke-sekventielle og integrerede gældsopkrævningsprocedurer (CZ, DK, DE, EE, EL, IT, CY, LV, LU, MT, NL, AT, PL, RO, SI, SK, FI og UK).

På området **momsrevision og -kontrol** omfatter anbefalingerne dels afskaffelse af obligatoriske revisioner af visse afgiftspligtige hvert år, dels anvendelse af risikobaserede systemer (DE, IT, NL, AT, PL, SI og FI). Samtidig bør e-revision (videre)udvikles, og der bør oprettes enheder til bekæmpelse af momssvig (CZ, EE, EL, LV, HU, AT, RO, SI og FI).

I forbindelse med en **tvistbilæggelsesordning i skattesager** bør en række medlemsstater overveje at indføre en obligatorisk, uafhængig administrativ tvistbilæggelsesprocedure, hvorved de omtvistede beløb fortsat kan inddrives helt eller delvist under hele appelproceduren (BE, BG, EE, EL, IT, CY og FI). Medlemsstaterne rådes desuden på det kraftigste til at overvåge alle aspekter af appelproceduren og til at skabe et miljø, der minimerer antallet af unødvendige tvister (BG, IT, CY, LV, LU, HU, NL, AT, RO og SK).

Med hensyn til **efterlevelse af momsreglerne** skal medlemsstaterne (videre)udvikle og gennemføre strategier for risikostyring i forbindelse med efterlevelse og vurdere resultatet af de gennemførte foranstaltninger med henblik på at finde frem til de bedste strategier til at påvirke de afgiftspligtiges adfærd, så de frivilligt overholder deres momsforpligtelser (BE, CZ, DK, DE, IE, FR, IT, CY, LU, MT, NL, PL, PT, SI, SK, FI og SE). Desuden kan brugen af oplysninger fra tredjeparter forbedres betydeligt, navnlig i forbindelse med segmentering af afgiftspligtige og inddrivelse af fordringer.

4.3. Foranstaltninger, som Kommissionen skal træffe

Kommissionen vil fortsat anvende artikel 12-ordninger til at evaluere momsforvaltningernes funktion for at fremme forbedringer i medlemsstaternes momsforvaltning. I en moderne skatteforvaltning spiller evalueringscykluser en vigtig rolle, da de kan anvendes til at forbedre forvaltningens kvalitet. Ordentlig evaluering kræver indikatorer, der gør det muligt at overvåge fremskridt fra en periode til den næste. Momsgabet kan betragtes som en sådan indikator.

Kommissionen vil fortsat lette udvekslingen af information om administrativ praksis og vil samle denne information for at påvise bedste praksis. Påvisning af bedste praksis kan bidrage til en strømlining af momssystemet og dermed nedbringe omkostningerne til efterlevelse af reglerne, samtidig med at momsindtægterne sikres.

Kommissionen vil støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at modernisere momsforvaltningen og forbedre efterlevelsen. En mere effektiv og virkningsfuld momsforvaltning vil ikke blot bidrage til at øge momsindtægterne, men også til ligebehandling af alle medlemsstaterne med hensyn til deres bidrag til EU's budget.

Kommissionen vil koordinere og lette eventuelle anmodninger om teknisk bistand fra medlemsstaterne. Som nævnt ovenfor er modernisering af momsforvaltningen afgørende og uundgåelig for de medlemsstater, der er hårdest ramt af finanskrisen, og som har problemer med at håndtere deres budgetunderskud.